

7^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ-ΟΤΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2007

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ενημέρωση
2. Εγγραφές Συλλόγων
3. Πλαίσιο διεκδικήσεων κλάδου

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, νομίζω ότι η σημερινή συζήτηση, η πρώτη της χρονιάς, του Γενικού Συμβουλίου για τα ζητήματα αυτά δεν μπορεί να έχει έναν εθιμοτυπικό χαρακτήρα, μια επανάληψη κάθε χρόνο, έναν απλό προγραμματισμό, άντε και ορισμένα πράγματα σε σχέση με τις μορφές. Η συζήτηση που γίνεται εδώ σήμερα έχω την αίσθηση ότι είναι σαν να μην έχουμε δει τι γίνεται γύρω απέξω. Για κοιτάξτε να δείτε, πραγματικά δηλαδή, νομίζω ότι ζούμε σε μια δική μας τελείως πραγματικότητα ας πούμε, η οποία δεν έχει σχέση με την πραγματική ζωή.

Καταρχήν, σε μία εκτίμηση και σε μια συζήτηση για τον προγραμματισμό δράσης δεν μπορούμε να μην πάρουμε υπόψη μας το πρώτο και το βασικότερο στοιχείο, το πολιτικό σκηνικό που διαμορφώνεται. Πρώτα απ' όλα, Μάη ή Οκτώβρη να είστε σίγουροι ότι πάμε για εκλογές. Όλα αυτά που πετάει η κυβέρνηση σήμερα κλπ. είναι προετοιμασία ενός τέτοιου κλίματος. Και για τα βαριά και θα πω και πιο αναλυτικά σε αυτό το πράγμα.

Δεύτερον, δεν μπορούμε να μην πάρουμε υπόψη μας ότι το πολιτικό ρήγμα που δημιουργήθηκε και το πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε είναι άμεσα συσχετισμένο με τις κινητοποιήσεις που γίνονται όλη αυτή την περίοδο ενάντια στο βασικό πολιτικό ζήτημα, την αναθεώρηση, την αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος. Αυτό δεν είναι που όλος ο κόσμος συζητάει σήμερα και μια ολόκληρη φιλολογία και μια ολόκληρη ιστορία έχει αναπτυχθεί γύρω από αυτό;

Όλα τα Πανεπιστήμια είναι υπό κατάληψη, σε απεργίες διαρκείας οι πανεπιστημιακοί, κάθε βδομάδα γίνονται διαδηλώσεις με χιλιάδες ανθρώπους, νέους και φοιτητές, ετοιμάζονται μια σειρά πράγματα. Αυτά δηλαδή είναι έξω από τη δική μας σφαίρα; Κατά συνέπεια δεν μπορούμε να μην πάρουμε αυτά υπόψη μας.

Και επί της ουσίας, είναι δυνατόν στο συνδικαλιστικό όργανο δευτεροβάθμιο ενός κλάδου, και 100.000 ανθρώπων σήμερα, να συζητιέται ο ανώτερος καταστατικός χάρτης, ο ανώτερος νόμος της χώρας, το Σύνταγμα, και να μην υπάρχει έστω μια κουβέντα σήμερα εδώ πέρα; Δηλαδή θεωρείτε ότι το Σύνταγμα είναι ζήτημα του άρθρου 16;

Τα ζητήματα της εργασίας που ανοίγει με το 103, με το 22, με την κατάργηση της μονιμότητας, με το ότι φεύγουν οι διατάξεις για σταθερή δουλειά, για ίση αμοιβή, με τα ζητήματα που επιφέρει με το 28, ότι μπορεί με απλή πλειοψηφία η κυβέρνηση να φέρνει αυτούσιους τους νόμους που διαμορφώνει η ΕΟΚ, δεν έχουν ζήτημα και σχέση με την εργασία; Το 65ωρο, η σύνταξη στα 70, το ότι μπορεί με μία απλή απόφαση να μεταφέρονται και στη χώρα μας, δεν είναι ζητήματα εδώ πέρα που πρέπει να μας απασχολούν; Η απαγόρευση των διαδηλώσεων και όλα αυτά τα ζητήματα.

Για ποια πράγματα και για ποιες διεκδικήσεις συζητάμε, εάν το πρώτο και το βασικότερο ζήτημα που υπάρχει σήμερα είναι εμείς σαν δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο δεν παλέψουμε ενάντια στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος που διαμορφώνει το πολιτικό σκηνικό για τα επόμενα δέκα χρόνια; Και έρχεται να νομιμοποιήσει όλες αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές στην οικονομία, στην εργασία κλπ. κλπ., να μην κάνουμε παραπάνω ανάλυση.

Και αν γι' αυτό το ζήτημα συζητάμε μια παράσταση στις 15 Φλεβάρη για το ζήτημα του Αρείου Πάγου και των συμβασιούχων και δεν παίρνουμε το πρώτο και το βασικότερο, απόφαση για απεργία ενάντια στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος που ξεκινάει τη ίδια μέρα στη Βουλή, 15 Φλεβάρη. Αυτά δηλαδή είναι έξω από τον κόσμο μας; Ή τα έχουμε αφήσει σαν ζητήματα που θα τα λύσουμε με τα κόμματά μας; Δεν είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος; Εάν δεν είναι αυτά, τι είναι; Με αυτά και με αυτά νομίζω συνάδελφοι, γι' αυτό βάζω το πρώτο ουσιαστικότερο ζήτημα, για να δούμε πώς πάμε στην επόμενη περίοδο.

Δεύτερον. Τι τοπίο έχουμε το 2007; Εφαρμογή του νέου Κώδικα. Μπορεί ο Βασίλης Πολυμερόπουλος να μιλάει για νέο θεσμικό πλαίσιο κλπ., αλλά -το συζητήσαμε και χθες- το θεσμικό πλαίσιο αυτό, ο πυρήνας του είπαμε είναι η εμπορευματοποίηση, ιδιωτικοποίηση, η περαιτέρω ανατροπή των εργασιακών μας σχέσεων και πάει λέγοντας.

Και το κύριο και το κεντρικό ζήτημα που θα προκύψει την επόμενη περίοδο και θα τρέχουμε από Δήμο σε Δήμο –τουλάχιστον όσοι το καταλαβαίνουμε- είναι να μην εκχωρούνται τα πάντα στις ανώνυμες εταιρείες, να μην γίνονται συμπράξεις και φεύγουν οι καθαριότητες, τα πράσινα, σούμπιτα κλπ., να μην μετατρέπονται οι Παιδικοί Σταθμοί σε κοινωφελείς Δημοτικές Επιχειρήσεις και πώς θα τακτοποιήσουμε τους 36.000 ανθρώπους που έχουν τη λαιμητόμο πάνω από το κεφάλι τους για απολύσεις. Αυτό δεν είναι το τοπίο του νέου Κώδικα; Πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτό τα πράγματα;

Το ότι τέλος πάντων φέρνουν και μια εγκύκλιο -που κουβέντα δεν γίνεται και σήμερα εδώ πέρα- που δεν αναγνωρίζει την προϋπηρεσία, που σημαίνει διασφαλίζουν, να μην τον συμφέρει τον άλλον με 15 χρόνια που είναι στη Δημοτική Επιχείρηση να γυρίσει με 500 και 600 € μείωση, διότι αυτό σημαίνει εκεί που εφαρμόζονται οι Συλλογικές Συμβάσεις κλπ.

Κατά συνέπεια, αυτά τα πράγματα, επειδή ακριβώς δεν είναι τόσο ουσιαστικά στο κέντρο της προσοχής μας και επειδή συνάδελφοι στα ζητήματα από το 2006 μέχρι τώρα έχουμε μία στασιμότητα και ένα πισωγύρισμα σαν κλάδος, όσο και να προσπαθούμε να κοροϊδέψουμε τους εαυτούς μας ότι πήραμε κάποια αύξηση και να τα ονομάσουμε τα 55 € και αυτά τα πλασματικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν εδώ πέρα, νομίζω ότι ζούμε αλλού.

Χαρακτηριστικό σας λέω, εμείς κάναμε έναν προϋπολογισμό προχθές, μόνο από τα γάλατα που δεν δόθηκαν και δεν μπορούσαν να δοθούν το 2006 το δεύτερο εξάμηνο, είχαν 68.000 € χάσιμο οι εργαζόμενοι στο Δήμο Νέα Ιωνίας. Πολλαπλασιάστε το λοιπόν και βγάλτε τα στοιχεία που παρουσίασε ο Βασίλης, να δείτε πόση πίτα, συνυπολογιζόμενων και όλων των άλλων, από την υπόθεση αυτή συνολικά οι εργαζόμενοι έχασαν. Κάποιοι μπορεί να ωφελήθηκαν, ουσιαστικά έχασε το σύνολο του κλάδου με αυτή τη ρύθμιση. Όλα τα άλλα είναι λόγια. Και νομίζω όλοι το έχουμε συνείδηση και ας μην το λέμε, γιατί θέλουμε πιθανόν να δικαιολογήσουμε και τη στάση μας.

Δεύτερο ζήτημα, τα βαριά και ανθυγιεινά. Μην κοροϊδεύομαστε συνάδελφοι. Τα βαριά και ανθυγιεινά δεν είναι ένα γενικό ζήτημα συναισθηματικό που το παίρνει υπό την προστασία του ο Κακλαμάνης και ο Φασούλας, είναι πρώτα απ' όλα οικονομικό ζήτημα. Τα βαριά και ανθυγιεινά έχουν αξία για τον άλλον να φύγει νωρίτερα για σύνταξη, να πάρει πλήρη σύνταξη και να βελτιωθεί ο μισθός του όταν δουλεύει από το πρωί μέχρι το βράδυ στα σκατά. Όταν εγώ είμαι 20 χρόνια οδηγός στην καθαριότητα και μου λέει να πληρώσω δεν ξέρω γω πόσες χιλιάδες € με τα επασφάλιστρα κλπ., κι όταν ακόμα δεν είναι σίγουρο αν θα πάρω όλη τη σύνταξη ή θα είναι μία οικειοθελή «φύγε», τι νόημα έχει το βαρύ και ανθυγιεινό; Δεν έχει κανένα νόημα.

Κατά συνέπεια, ακριβώς σε αυτή την ουσία θα πρέπει να εξετάσουμε την πρόταση της κυβέρνησης και να πάρουμε θέση. Και δυστυχώς αυτή η ουσία δεν υπάρχει ακόμα, ή τουλάχιστον είναι ασαφής. Κατά συνέπεια, δεν μπορούμε να μπορούμε στα προεκλογικά τρικ ότι η κυβέρνηση λύνει το ζήτημα των βαριών και ανθυγιεινών.

Οι διαθέσεις των εργαζομένων συνάδελφοι -και νομίζω όλοι το διαπιστώσαμε και ας μην κρυβόμαστε- αυτή ακριβώς την περίοδο, με αφορμή την περσινή εξέλιξη της απεργίας και όλα αυτά που γίνονται, δυστυχώς ξέρουμε ποιες είναι. Καμία διάθεση να μπουν σε έναν τέτοιο ξανά κύκλο, τον οποίο θα χάνουν, θα ξαναχάνουν και δεν θα κερδίζουν τίποτα. Είναι πρόβλημα. Έχει κλονιστεί η αξιοπιστία απέναντι στην Ομοσπονδία και στα πρωτοβάθμια με αυτή την εξέλιξη.

Και δεν είναι μόνο ευθύνη δικιά μας ή κάποιων παρατάξεων μόνο κλπ. –που υπάρχουν κι αυτά και όλοι τα λέμε, να μην τα ξαναλέμε εδώ πέρα- υπάρχει και το συνολικό τοπίο. Έξι βδομάδες οι δάσκαλοι απεργία, οι λιμενεργάτες, εμείς. Τι προέκυψε και πόσο προέκυψε; Νομιμοποιήθηκαν ορισμένα πράγματα βέβαια, ο μισθός σε αξιοπρέπεια, στα 1.300, 1.400 €.

Μπορούμε να μπορούμε σε έναν αγώνα πιστεύει κανείς με μία 24ωρη ή με κάποιες 24ωρες και μια 48ωρη στο όνομα να διεκδικήσουμε αυτά που λέμε στα χαρτιά; Πιστεύει κανείς ότι θα πάμε με τη λογική κάποιο επιδοματάκι και πάλι; Όσοι συνάδελφοι τα πιστεύουν αυτά νομίζω ότι κάνουν λάθος. Και επειδή οι εργαζόμενοι έχουν διαίσθηση, θα πρέπει να αλλάξουμε συνολικά τη λογική.

Τελειώνοντας, νομίζω σε τρία ζητήματα θα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας: Επιχειρήσεις, με όλο το σκεπτικό που βάλαμε και νομίζω ότι η πλειοψηφία συμφωνεί εδώ, συμβασιούχοι, αρμοδιότητες και εκχωρήσεις. Αυτό δηλαδή όλο το πακέτο -να μην το αναλύουμε- είναι κεντρικό βασικό ζήτημα και πρέπει να δοθεί η μάχη σε όλους τους Δήμους.

Δεύτερο, η υπόθεση των μισθών. Δεν μπορούμε να πάμε με αυτή τη λογική. Θα πρέπει να πάμε συνολικά, συντονισμένα, σε όλους τους αγώνες που ξεκίνησαν πέρσι και να διεκδικήσουμε πραγματικές και ουσιαστικές αυξήσεις στα επίπεδα που έχουμε βάλει, 1.300-1.400 €, με όλο το συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα. Δεν μπορούμε να πάμε κομματιαστά και δεν μπορούμε να πάμε θεωρώντας ότι εμείς θα φάμε το αβγό από πίσω.

Τρίτο, για τα βαριά, νομίζω ότι πρέπει να είμαστε σαφείς, καμία υποχώρηση από τη λογική αν δεν έχει οικονομικό και συνταξιοδοτικό όφελος ο εργαζόμενος δεν έχει καμία αξία να συζητάμε γι' αυτά τα πράγματα και μην πέσουμε στην παγίδα να αφήσουμε να γίνει και αυτό ένα προεκλογικό τρικ.

Από κει και πέρα νομίζω τις μορφές και τις μεθόδους μπορούμε να τις βρούμε, εάν πραγματικά τα συνεκτιμήσουμε όλα αυτά τα πράγματα, με δουλειά από κάτω και σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να πάμε έτσι γενικά, δηλαδή μία 24ωρη, μία 48ωρη, μία στάση και τέτοια. Εγώ διαφωνώ κάθετα με αυτή τη λογική. Ας διαμορφώσουμε συγκεκριμένα το πλαίσιο τι ακριβώς, ας συζητήσουμε με τους υπόλοιπους κλάδους για το ζήτημα των μισθών, ας δούμε την πρόταση για τα βαριά και να προσαρμόσουμε τις μορφές μας με όλα αυτά τα πράγματα.

Το κρίσιμο για μένα ζήτημα είναι: όλο το Γενικό Συμβούλιο να συγκεντρωθεί και να επικεντρωθεί στις μάχες που έρχονται στα πρωτοβάθμια γύρω από τα βασικά ζητήματα του Κώδικα, των επιχειρήσεων, των συμβασιούχων κλπ. **N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ:** (Μιλάει εκτός μικροφώνου) Θέμη, εγώ πρότεινα απεργιακή κινητοποίηση και να συνδυαστεί με τη συζήτηση στη Βουλή για το Σύνταγμα.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ωραία. Άρα λοιπόν υπάρχει άλλη. Εμείς λέμε για τους συμβασιούχους και γενικότερα για το ζήτημα που συζητείται στον Άρειο Πάγο 4ωρη στάση εργασίας από τις 11:00 μέχρι...

ΜΕΛΟΣ: (Μιλάει εκτός μικροφώνου) ... μέχρι το βράδυ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και υπάρχει και η δεύτερη πρόταση, του Νίκου Αδαμόπουλου, είναι δεδομένο ότι περνάει αυτή για 24ωρη απεργία, με τη διαφωνία του Νίκου.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: (Μιλάει εκτός μικροφώνου) ... να περιλαμβάνει το ζήτημα των συμβασιούχων και το ζήτημα του Συντάγματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν περνάει.